

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 65. Ambiguum, ac vulgare Pontificis responsum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66444)

Sæcul. XV. A.C. 1493. coci consilio aquietescere, quin extremo Rempubicam exitio exponeret, quod ipsi haud dubie a Neapolis Rege immineret. Reposuit Baschius totum negotium summa taciturnitate premendum, sua vero repulsa Florentinos sibi Regis Franciæ odium accersituros, primumque armorum suorum furorem experturos, semelque ab eo devictos, non solum devastatam Provinciam, sed etiam libertatis suæ jacturam deploraturos. Nec inanes erant Perronii minæ; quocirca Petrus Medicæus de ultimo responso cogitandi spacium exposcebat, moræ beneficio occasionem nactus, qua Ferdinandum edoceret de angustiis, quibuscum luctaretur, necnon eidem exponeret necessitatem, qua Regis postulato cedere cogeretur, ne Florentinorum seditionem in se concitaret. Equidem Ferdinando haud probabantur allatæ Medicæi rationes, nihilominus Florentini foederis articulos a Perronio Baschio oblatos post longas temporis inducias firmabant.

§. LXV.

Ambiguum, ac vulgare Pontificis responsum.

Solus supererat Pontifex, cujus conspectum Perronius subiens primo exposuit, quod Rex uni ex filiis ejus, quem ad

ad purpuram evehere meditaretur, beneficia in Galliis, ceteris vero duobus ejusdem filiis ditiones in eodem regno donare velit. Attamen Pontifex hæc oblata vago responso elusit, declarans, se, quamvis quodammodo huic bello ansam dedisset, neutri parti adhæsurum; sperabat autem ampliora a Ferdinando, quam Gallus obtulisset, accepturum. Id ipsum etiam Neapolitano Regi permolestum acciderat, quod insuperhabita promissorum amplitudine necdum de Pontificis auxilio securus esse posset.

Sæcul. XV.
A.C. 1493.

§. LXVI.

Friderici III. Imperatoris obitus.

Hoc anno supra millesimum quadringentesimo nonagesimo tertio die septima Septembris Fridericus III. Imperator Lincii in Austria vivis ereptus est, postquam septuaginta octo annos vixisset, & quinquaginta tres, quatuorque menses regnasset; eidem, cum altero crure noxium carcinoma enasceretur, ne latius serperet, crus abscissum fuit, ast dolori succumbens paulopost exspiravit; cujus corpus Viennam in Austria translatum in sepulchro Cæsarum repositum est.

*Naucler
chron. vol. 3.
gen. 50. p.
506.
Nüchov. l. 4.
c. 57.
Bonfin. dec.
3.*

Hic Princeps vix imperii habenas moderari cæperat, cum factiones in suis regnis

M m 2

regnis